Pregaria.cat

Entrada

L'ermita secular

Fa mesos que en Ramon ha trobat una feina a les afores de Terrassa. Cada matí agafa el cotxe a les 7'15. Ho ha calculat tot, i no té altre remei que anar-hi amb el Citroen, aquell de segona mà, que tants quilòmetres ha fet, i deu n'hi do el bé que es conserva.

Dues hores de cotxe diàries, comptant anada i tornada. Ho ha provat tot: Catalunya ràdio, música, cassetts, silenci, mirar els altres que comparteixen cua, les cares, els models nous de cotxes...etc. Tot, o gairebé tot... perquè li faltava intentar fer del vehicle una ermita secular sobre quatre rodes.

Avui el Ramon ens explica com funciona la seva original ermita secular en el marc del gran pelegrinatge laboral que envaeix l'autopista entre les 7 i les 9 de cada matí.

Una petita icona de la Mare de Déu, amorosida a cops pels moviments de la senyera que penja, estreta i llarga, mòbil segons velocitat, el frenar i desfrenar, el canvi de marxa i tota la pesca. Quan surt de la Ronda, més o menys, una estoneta de música, més aviat clàssica, sense passar-se. Després salutació al Senyor: *bon dia, ets en mi, gràcies. Que totes les meves intencions, accions, i operacions, el treball i el descans, estiguin vinculats al teu amor, el que m'ofereixes. Que no desentoni i en tot pugui servir i estimar. T'encomano especialment a la Montse.... Amén.*

Passant ja per Badia el Ramon es fa la pregunta: Com va anar ahir? He de donar-te gràcies per la vida. És que resulta que estic viu, Déu meu, i només això és molt gran. Em trobo bé, tinc feina, m'estimen i sembla que hi ha un projecte , buff! gràcies!.

Tots seguit el Ramon reviu la pel·lícula del dia anterior. Es fixa en dos o tres moments molts especials: el sentiment contrariat que li va produir una foto del diari quan un personatge fent broma, es col·locava una corona d'espines. Ja veus, Senyor,... . L'altre moment va ser la confidència del porter quan li va dir que tenia la dona ingressada. Aquella cara del bon home... I el Ramon el té ara molt present. Prega per ell i la seva dona.

A la circumval·lació de Terrassa l'ermita es converteix en projecte concret pel dia d'avui. De forma que quan en Ramon aparca, i saluda a una companya que acaba d'arribar ara mateix, li surt un bon dia ample, amable, ple de bona voluntat.

No us penseu que l'ermita resti tancada, perquè resulta que el Qui és el més important ha sortit amb el Ramon i serà la seva millor companyia, la seva referència i el millor amor, dins el seu cor. Per tot un dia... per tota una vida.